

Aarhus byråds journalsager (J. Nr. 285-1907)

Originalt emne

Havnen

Havnen/Havnebane, Havnespor

Jembanevæsen

Jembanevæsen/Statsbanerne

Indholdsfortegnelse

- 1) [Byrådsmødet den 26. september 1907](#)
- 2) [Byrådsmødet den 23. januar 1908](#)

Uddrag fra byrådsmødet den 26. september 1907 - side 9

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 285-1907)

Fra Havneudvalget forelaa Meddelelse om, at Ministeriet for offentlige Arbejder havde tiltraadt det af Generaldirektionen for Statsbanerne tagne Standpunkt i Spørgsmaalet om Statsbanernes Forpligtelse til at tage Del i Udgifterne ved en af Havneudvalget ønsket Forlængelse af Sporet paa Pakhuskajen, hvorefter samtlige Udgifter til Sporanlægget, dettes Vedligeholdelse m. m. alene maatte paahvile Havnen. Udvalget havde herefter meddelt de paagældende Lejere af Havneskurene, at det af dem ønskede Sporanlæg som Følge af denne Afgørelse ikke kunde komme til Udførelse, og indstillede til Byraadet at indgaa til Ministeriet med en Forespørgsel saalydende:

"Ved Ministeriets Skrivelse af 24. f. M., der er meddelt Aarhus Byraad ved Skrivelse fra

Aarhus Stiftamt af 27. s. M., er det udtalt, at Ministeriet i Henhold til en fra Generaldirektionen for Statsbanerne indhentet Erklæring, af hvilken en Extraktafskrift medfulgte Ministeriets Skrivelse, ikke skønner, at der kan være Grund for Staten til at yde Bidrag til Dækning af Udgifterne ved den Udvidelse af Havnesporene ved Aarhus Havn, der omhandles i det af Havneudvalget derom indgivne Andragende.

Foranlediget heraf og af de i Generaldirektionens fornævnte Erklæring indeholdte Udtalelser tillader man sig at henlede Ministeriets Opmærksomhed paa, at Generaldirektionen i den nævnte Erklæring indrømmer Rigtigheden af, hvad der i Udvalgets Andragende er anført om, at Havnesporene benyttes som Rangeringsspor for Statsbanestationerne og som Aflæsningsspor for Varer, der ikke vedrører Havnen. Hvad særlig den sidste Anvendelse angaar, skønner Byraadet ikke, at det i Relation til Havnen har nogen Betydning, at det er Afsenderne eller Modtagerne, som anmode om, at Jernbanevognene maa blive anbragte ved Havnen, og Læsning eller Losning maa foregaa der. Der foregaa paa denne Maade i hvert Fald Benyttelse af Havnesporene, der er Havnen uvedkommende, men derimod til Nytte for Statsbanerne, hvis Stationer undgaa, at deres Plads optages ved Læsning eller Losning af de paagældende Varer,

Men hvad der for Raadet er det væsentligste ved denne Sag, er Spørgsmaalet om, hvorvidt den under 30. Juni og 15. Juli 1892 mellem Statsbanedriften og Aarhus Byraad indgaaede under 27. Juli s. A. af Indenrigsministeriet approberede Overenskomst endnu bestaar, eller om den maa betragtes som ophævet. Da denne Overenskomst ganske lades ude af. Betragtning og Omtale saavel i Ministeriets Skrivelse som i Generaldirektionens Erklæring, maa Byraadet vel nærmest gaa ud fra, at den fra Statens Side ikke længere anerkendes som bestaaende. Men fra Havnens Side er det umuligt at se, hvorledes Overenskomsten er ophørt at bestaa.

Ganske vist har der til Trods for Overenskomsten i de senere Aar været Uenighed om, hvem der skulde bære Omkostningerne ved Anlæg og Omlægning af Spor her ved Havnen. Men endnu i Aarene 1902-03 gik Statsbanedriften dog ind paa at betale hele Udgiften ved Anlæg af nye Spor ved den nordre Havns sydvestlige Bolværk og ved Trælastkajen. Og i 1904, da Spørgsmaalet atter rejstes, idet nemlig Sporene langs Havnepakhusets Vestsideskuldels skulde anlægges, for at der skulde kunne brolægges paa Siderne af dem, dels skulde forlænges, forlangte Statsbanedriften dog endnu kun, at Havnen skulde betale Halvdelen af Nyanlægget (og, i Modsætning til den tidligere Praxis, hele Omladningen). Fra Byraadets

Side protesteredes herimod, og Sagen forelagdes Ministeriet, der imidlertid ved Skrivelse af 21. November 1904 gav Statsbanerne Medhold, under Henvisning til, at Statsbanernes Interesse i den paagældende Foranstaltning ikke var saa betydelig, at der for Staten kunde være Grund til at yde noget større Bidrag end det af Generaldirektionen tilbødte (altsaa Halvdelen af Nyanlægget).

Nu fordrer Generaldirektionen altsaa hele Udgiften ved Anlæg af nye Havnespor afholdt af Havnens Kasse. Og denne Fordring stilles fra Statsbanernes Side, uagtet man fra Havnens Side har bragt i Forslag et meget mindre omfattende Sporanlæg end det, Statsbanerne har projekteret. Som det vil ses af hoslagte Tegning (Aarhus, Oktober 1906) i Modsætning til det ligeledes hoslagte, i Generaldirektionen udarbejdede Forslag (Juni 1907) fordrer Generaldirektionen, at de ny Spor ikke maa udmunde mod Nord i Statsbanernes Hovedspor, og at der derfor langs Hovedsporet skal anlægges et Spor, hvis Øjemed maa være at lette Hovedsporet for en Færdsel, der ellers naturlig vilde høre hjemme paa dette Spor. Men skønt det saaledes er en Fordring fra Statsbanernes Side, der fordyrer det hele Anlæg, vil Statsbanerne ikke udrede nogensomhelst Del af Udgifterne. Havneudvalget kan fremdeles ikke gaa med til en saadan Ordning, og man har derfor meddelt Lejerne, at det ikke er lykkedes ved Forhandling med Statsbanerne at komme til en for Havnen antagelig Overenskomst angaaende det ommeldte Sporanlæg.

Men Byraadet tillader sig i Henhold til det anførte at anmode om Ministeriets Afgørelse af, hvorvidt den fornævnte Overenskomst af 30. Juni og 15. Juli 1892 endnu bestaar, og - i bekræftende Fald - hvorledes den vilde være at bringe til Anvendelse. Spørgsmaalet har for Havnen en meget vidtrækkende Betydning. Ved Overslag over det ny Havneanlæg Syd for Byen er der til Anlæg af 51500 Fod Spor beregnet et Beløb af 64375 Kroner, idet man er gaaet ud fra, at Overenskomsten var gældende, og at altsaa alle Spormaterialier leveredes af Statsbanerne. Dette Overslag er approberet af Ministeriet under 18. Februar 1905. Men hvis Overenskomsten af 1892 ikke mere kan gøres gældende fra Havnens Side, vil der paa denne Post blive en Merudgift af 6-700000 Kr., og Overslaget vil altsaa derved ganske forrykkes

Hvad angaar den nærmere Forstaaelse af Overenskomsten, skal man tillade sig at bemærke, at der ikke i Overenskomsten ses at være gjort nogen Sondring mellem forskellige Arter af Havnespor, eftersom disse kunne anses at have mere eller mindre Interesse for Statsbanerne. Man skønner heller ikke, at nogen saadan Sondring med Rette

lader sig opstille, og det saa meget mindre, som Statsbanerne under den nuværende Ordning oppebære den hele Indtægt af Havnebanerne; Statsbanernes Interesse synes da at maatte være den samme for alle Havnesporenes Vedkommende.

Byraadet tillader sig under Henvisning til det anførte ærbødigt at imødesee Ministeriets Afgørelse i denne for Havnen saa betydningsfulde Sag."

Formanden mindede om, at Ministeriet hidtil havde erklæret sig enig med Statsbanerne, som forlangte, at Havnekassen skulde afholde Udgifterne, hvad Havneudvalget fandt i Strid med en tidligere Overenskomst. Udvalget ønskede nu at indgaa til Ministeriet med en ny Henvendelse, eftersom Spørgsmaalets Afgørelse vilde faa stor Indflydelse paa, hvem der skulde betale Sporanlægene ved den nye Havn.

Vestesen spurgte, om det forholdt sig rigtig, at Sporanlæget ved den nye Havn vilde koste 700000 Kr.

Filtensborg bekræftede Hr. Vestesens Forespørgsel. Han henstillede, da Forhandlingerne med Statsbanerne mulig vilde trække i Langdrag, og da der var Trang til snarest at faa Sporet lagt, at man anlagde Sporet med Forbehold om at faa Udgiften refunderet.

Lottrup kunde slutte sig til Hr. Filtensborgs Henstilling under Forudsætning af, at Lejerne afholdt Udgiften ved Sporanlægningen.

Formanden antog ikke, det vilde vare længe, inden der indløb Svar fra Ministeriet, og meddelte, at Udvalget havde betydet Lejerne, at det ikke foreløbig kunde skaffe Sporene til Veje.

Filtensborg vilde anse en personlig Henvendelse til Ministeriet for mest formaalstjenlig. Indstillingen vedtoges.

Uddrag fra byrådsmødet den 23. januar 1908 - side 1

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 285-1907)

Fra Havneudvalget forelaa følgende Udkast til Svarskrivelse til Ministeriet for offentlige Arbejder vedrørende Spørgsmaalet om Statsbanernes Forpligtelse til at tage Del i Udgifterne ved Sporanlæg paa nordre Havneplads:

"Ved Skrivelse af 30. November f. A. vedrørende Spørgsmaalet om Afholdelsen af Udgiften ved en af Aarhus Havneudvalg ønsket Udvidelse af Havnesporene - hvilken Skrivelse under 3. December næstefter af Aarhus Stiftamt er meddelt Byraadet, har Ministeriet tilstillet Raadet en Afskrift af en fra Generaldirektionen for Statsbanerne over Sagen indhentet Erklæring, og til denne Erklæring har Ministeriet udtalt at kunne henholde sig. Ministeriet har herved besvaret bekræftende det af Byraadet fremsatte Spørgsmaal: om den under 30. Juni/15. Juli 1892 mellem Statsbanerne og Raadet afsluttede Overenskomst angaaende Udvidelse m. v., af Sporene ved Aarhus Havn endnu kan anses gældende. Forholdet mellem Statsbanerne og Aarhus Havn, forsaavidt det angaar Havnesporenes Udvidelse m. v., vil da efter denne Afgørelse formentlig alene komme til at bero paa Forstaaelsen af bemeldte Overenskomst.

I Overenskomsten § 1 udtales det: "Ved Anlægget af nye Spor ved Havnen, for hvilke Planen er fastslaaet ved særlig Overenskomst imellem Statsbanedriften og Byraadet, og hvortil den fornødne Bevilling af Indenrigsministeriet maatte blive stillet til Statsbanedriftens Disposition, vil Arbejdet ved Sporenes Lægning, inklusive Levering af de fornødne Spormaterialier . . . være at udføre ved Statsbanedriftens Foranstaltning og paa dens Bekostning, medens o. s. v." Denne Bestemmelse indrømmes nu af Generaldirektionen fremdeles at være gældende. Men samtidig udtales det i Generaldirektionens Erklæring, at den i Bestemmelsen indeholdte Passus: "for hvilke Planen er fastslaaet ved særlig Overenskomst o. s. v." fastsætter en Betingelse for, at Bestemmelsen angaaende Udgiften ved nye Havnespors Anlæg kan komme til Anvendelse, og samtidig tilføjer Generaldirektionen: det er altsaa afhængigt af Ministeriets Skøn over Anlæggets Betimelighed og Nytte for Statsbanerne, om disse skulle deltage i Udgiften."

Om dette sidste staar der jo intet i Overenskomsten. Og i det hele maa man fra Havnens Side bestemt bestride Rigtigheden af Generaldirektionens Fortolkning af den herom meldte Bestemmelse i Overenskomsten. Det har jo ikke Sandsynligheden for sig, at man, hvor Talen - som her - er om en for en ubestemt Tid bindende Overenskomst mellem to Institutioner, der have hver sin - altsaa eventuelt modstridende - Interesse, fra den ene Side skulde gaa ind paa at optage i Overenskomsten en Bestemmelse, som ganske vilde lægge det i en anden Parts Haand, om og hvorledes Overenskomsten vilde være at anbringe til Anvendelse. Men dette vilde jo blive Tilfældet, om Generaldirektionens Fortolkning skulde gælde. Fra Statsbanernes Side vilde man ved blot at bestride, at der forelaa en særlig Overenskomst, altid helt kunne slippe for at betale. Men saaledes er

Forholdet selvfølgelig ikke. De foran citerede Ord i Overenskomstens § 1: "for hvilke Planen er fastslaaet ved særlig Overenskomst", indeholde ikke nogen Betingelse, men kun ligesom de derpaa følgende Ord: "og hvortil den fornødne Bevilling af Indenrigsministeriet maatte blive stillet til Statsbanedriftens Disposition" - en Angivelse af, hvad der er den sædvanlige Fremgangsmaade ved saadanne Sagers Behandling: at man først bliver enig om Anlægget og derefter fra Statsbanernes Side - om fornødent - søger Bevilling til Udgiftens Afholdelse, kan man ikke blive enig om Anlægget, saa bliver dette ikke bragt til Udførelse, og dermed er den Sag bortfalden. Men bliver man enig om Anlægget - og det vil man naturligvis altid blive; eventuelt vil jo Ministeriet kunne skille Trætten - saa er der ingen Tvivl om, hvem der skal afholde Udgiften: det er fastsat ved Overenskomstens §1.

Under denne Sags Behandling har Generaldirektionen ganske vist ikke fulgt den foran betegnede sædvanlige - og i Overenskomsten forudsatte - Fremgangsmaade. Men heri har Byraadet eller Havneudvalget ingen Skyld. Som

ner, der have hver sin - altsaa eventuelt modstridende - Interesse, fra den ene Side skulde gaa ind paa at optage i Overenskomsten en Bestemmelse, som ganske vilde lægge det i en anden Parts Haand, om og hvorledes Overenskomsten vilde være at anbringe til Anvendelse. Men dette vilde jo blive Tilfældet, om Generaldirektionens Fortolkning skulde gælde. Fra Statsbanernes Side vilde man ved blot at bestride, at der forelaa en særlig Overenskomst, altid helt kunne slippe for at betale. Men saaledes er Forholdet selvfølgelig ikke. De foran citerede Ord i Overenskomstens § 1: "for hvilke Planen er fastslaaet ved særlig Overenskomst", indeholde ikke nogen Betingelse, men kun ligesom de derpaa følgende Ord: "og hvortil den fornødne Bevilling af Indenrigsministeriet maatte blive stillet til Statsbanedriftens Disposition" - en Angivelse af, hvad der er den sædvanlige Fremgangsmaade ved saadanne Sagers Behandling: at man først bliver enig om Anlægget og derefter fra Statsbanernes Side - om fornødent - søger Bevilling til Udgiftens Afholdelse, kan man ikke blive enig om Anlægget, saa bliver dette ikke bragt til Udførelse, og dermed er den Sag bortfalden. Men bliver man enig om Anlægget - og det vil man naturligvis altid blive; eventuelt vil jo Ministeriet kunne skille Trætten - saa er der ingen Tvivl om, hvem der skal afholde Udgiften: det er fastsat ved Overenskomstens §1.

Under denne Sags Behandling har Generaldirektionen ganske vist ikke fulgt den foran betegnede sædvanlige - og i Overenskomsten forudsatte - Fremgangsmaade. Men heri har Byraadet eller Havneudvalget ingen Skyld. Som det fremgaar af Udvalgets første Skrivelse

til Statsbanerne vedrørende denne Sag - af 12. November 1906 - har man ikke fra Havnens Side blandet de to Sider af Sagen - Anlæget og Betalingen - sammen. Udvalget anmodede blot om, at Anlæget maatte blive udført overensstemmende med den samtidig fremsendt Plan i Generaldirektionens Svarskrivelse - af 1. Juni 1907 - udtaler Generaldirektionen imidlertid straks ikke blot, at Sporudvidelsen maa ske efter Statsbanernes ændrede Plan - hvad man fra Havnens Side i og for sig aldrig har haft noget imod - men tillige, at Statsbanerne ikke se sig i Stand til at paatage sig nogen Andel af Udgifterne ved denne - Statsbanernes egen - Plan. Af Hensyn til den pekuniære Side af Sagen udtalte derefter Udvalget - i Skrivelse af 8. Juni 1907 - at de paa Statsbanernes Plan angivne Forbindelsesspor ikke kunde anses at være i Havnens Interesse, men at dette kun formentes at gælde de paa en samtidig fremsendt ny Plan angivne Ladespor. Man anmodede derfor om, at disse Ladespor maatte blive anlagte helt for Havnekassens Regning, idet man naturligvis maatte indrømme, at der, naar Anlæget udførtes saaledes, ikke forelaa nogen særlig Overenskomst. Men herpaa svarede Generaldirektionen ved Skrivelse af 29. Juni 1907: "at man ikke kan vedblive med at udvide Læssespor o. desl. ved Havnen, uden at der samtidig sørges for Tilvejebringelsen af de fornødne Rangerspor." Altsaa: Statsbanerne fordre heroverfor Havneudvalget - velsagtens i Banernes Interesse, i hvis ellers, - at Rangerspor skulle anlægges og anlægges overensstemmende med den af Statsbanerne ændrede Plan.

Det vil af det anførte ses, at der i Virkeligheden ikke mangler nogen særlig Overenskomst angaaende Sporenes Anlæg: Uenigheden gælder kun, hvem der skal betale. Og i hvert Fald: hvis en saadan særlig Overenskomst ikke hidtil er bleven til, saa erklærer Byraadet nu herved paa Havnens Vegne, at man ganske tiltræder den af Statsbanerne udarbejdede Plan for Sporudvidelsen, og naar saaledes Overenskomst angaaende Anlæget er tilvejebragt, kan der formentlig ingen Tvivl være om, at Overenskomsten af 1892 § 1 maa komme til Anvendelse og Udgifterne ved Anlæget afholdes i Overensstemmelse dermed. -

Det forholder sig ikke som af Generaldirektionen i dens oftnævnte Erklæring antydnet, at Havnen ved at love Lejerne af de paagældende Oplagspladser, at der vilde blive tilvejebragt Sporforbindelse til disse Pladser, har opnaaet gunstigere Lejevilkår. Lejemaalene ere indgaaede paa samme Vilkår som tidligere lignende Lejemaal ogsaa for Pladser som ikke ligge ved Spor. Og det kan i det hele herved bemærkes, at man fra Byens og Havnens Side helst havde ladet hele det heromtalte Areal henligge ubenyttet. Af Ejerne af de Ejendomme, som ligge paa Kystvejen lige overfor dette Areal, er det blevet

gjort gældende, at man ved at udleje Arealet til Opførelse af Oplagsskure krænkede en disse Ejere tilkommende Udsigtsret, og Ejerne have - efter at Arealet var udlejet - sagsøgt Byraadet til at lade Skurene fjerne. Den saaledes anlagte Sag verserer endnu for Retten. Men selv afset herfra maatte man fra Byens Side ønske at holde Kystvejen saavidt mulig fri for Bebyggelse mellem Vejen og Havet. Naar man til Trods herfor gik ind paa at leje Arealet ud som sket, var det alene, fordi Havneudvalget og Byraadet ansaa sig forpligtede til, saalænge, der var Plads paa Havnens Arealer ikke at nægte Byens forretringsdrivende saadan af dem ønsket Plads til midlertidigt Oplag for Varer, der indføres gennem Havnen og for hvilke det derfor tildels kan siges at paahvile Havnen at tilvejebringe Plads. Den Indtægt, Havnen oppebærer af de indgaaede Lejemaal, er forholdsvis meget ringe og forsvinder ganske, naar Havnen skal bære den hele Udgift ved de af Generaldirektionen fordrede Sporanlæg.

Fra Generaldirektionens Side gøres det endelig gældende, at Overenskomsten af 1892 kun tager Sigte paa Anlægene ved den nuværende Havn, og at Statsbanerne derfor maa være frit stillede overfor Sporanlægene ved den ny Havn Syd for Byen. Denne Paastand strider nu i hvert Fald mod Overenskomstens Ord, der uden Forbehold omfatter ethvert Anlæg "af nye Spor ved Havnen, jfr. Overenskomstens § 1. Og da den ny Havn, der er under Anlæg, i et og alt vil blive en integrerende Del af Aarhus Havn, maatte der paavises særlige Grunde, for at Overenskomsten ikke skulde gælde Anlægget af de ved den ny Havn fornødne Spor. Saadanne særlige Grunde findes formentlig ikke. Tvertimod - de Grunde, som have ført til Overenskomsten af 1892, og som særlig have motiveret Statsbanernes Overtagelse af Forpligtelsen til at afholde en væsenlig Del af Udgifterne ved nye Sporanlæg - disse Grunde maa siges at foreligge fremdeles, ganske paa samme Maade som ved Overenskomstens Afslutning. De væsenligste af de nævnte Grunde ere jo: at Havnen stadig bringer Statsbanerne en Mængde Gods (og iøvrigt ogsaa Personer) til Viderebefordring og bringer dem Godset i store samlede Kvantiteter og for en stor Del i en saadan Stand, at Læsningen paa Statsbanevognene er nem og billig; og at Statsbanerne, saaledes som Ordningen for Tiden er, alene besørger Transporten ad Havnesporene og opkræve Betaling derfor, en Forretning som, saavidt man kan skønne, maa bringe Statsbanerne en betydelig Indtægt. Der vil derfor i og for sig intet urimeligt være i, om Statsbanerne betalte en Afgift til Havnen for Retten til at have Sporene liggende paa Havnens Terrain. Men da det naturligvis maa indrømmes, at det ogsaa er i Havnens Interesse at have saa gode og hensigtsmæssige Spor ved Havnen som muligt, har Forholdet udviklet sig saaledes, at

Udgiften ved ny Spor deles mellem Statsbanerne og Havnen. Saaledes fastslaar da ogsaa Overenskomsten af 1892 Forholdet for Aarhus Havns Vedkommende. Men dette Forhold maa da ogsaa være gældende med Hensyn til alle Sporanlæg her ved Havnen, saa længe Overenskomsten bestaar. Og at der her - ved det nye Havneanlæg - er Tale om en forholdsvis meget stor Udgift paa én Gang, kan jo ikke forandre Sagen. Statsbanerne ville ved den ny Havn faa de samme Goder og Rettigheder som ved den gamle, og - som anført - de Motiver, som have ligget til Grund for Overenskomsten af 1892 for den gamle Havns Vedkommende, foreligger ganske paa samme Maade og med samme Styrke, naar Talen er om den ny Havn.

Som tidligere bemærket, har man da ogsaa fra Havnens Side ved Udarbejdelsen i 1904 af Projektet for Anlægget af den ny Havn forudsat, at Overenskomsten af 1892 skulde bringes til Anvendelse ved Anlægget af Sporene ved denne Havn. Det fremgaar bl. a. af den trykte Indstillings § 17, hvor der tales om "Havnens Andel i Sporene".

Det hele Spørgsmaal er, som ligeledes tidligere sagt, og som det jo let vil ses bl. a. af de store Beløb, det ved den ny Havn drejer sig om, af meget stor Betydning for Havnen. Byraadet tillader sig derfor ærbødigst at anholde om, at Sagen af Ministeriet maa blive gjort til Genstand for fornyet Overvejelse, særlig paa Grundlag af den ny Skikkelse, Sagen har faaet ved den udtrykkelige Indrømmelse fra Statsbanernes Side af, at Spørgsmaalet maa afgøres i Henhold til Overenskomsten af 1892".

Formanden oplyste, at der fremdeles var Uenighed mellem Statsbanernes Generaldirektorat og Byraadet angaaende Sporene paa Nordre Havneterræn. I Ministeriets Svar var der givet Generaldirektoratet Medhold, men Udvalget foreslog nu, at Byraadet i et nyt Andragende søgte om at faa Udgiften afholdt i Overensstemmelse med Overenskomsten af 1892, hvorved Banen vilde komme til at betale Materiel etc. og Havnens Udgift derved lettes.

Det vedtoges at tilskrive Ministeriet som af Havneudvalget foreslaaet.

ges til Anvendelse ved Anlægget af Sporene ved denne Havn. Det fremgaar bl. a. af den trykte Indstillings § 17, hvor der tales om "Havnens Andel i Sporene".

Det hele Spørgsmaal er, som ligeledes tidligere sagt, og som det jo let vil ses bl. a. af de store Beløb, det ved den ny Havn drejer sig om, af meget stor Betydning for Havnen. Byraadet tillader sig derfor ærbødigst at anholde om, at Sagen af Ministeriet maa blive

gjort til Genstand for fornyet Overvejelse, særlig paa Grundlag af den ny Skikkelse, Sagen har faaet ved den udtrykkelige Indrømmelse fra Statsbanernes Side af, at Spørgsmaalet maa afgøres i Henhold til Overenskomsten af 1892".

Formanden oplyste, at der fremdeles var Uenighed mellem Statsbanernes Generaldirektorat og Byraadet angaaende Sporene paa Nordre Havneterræn. I Ministeriets Svar var der givet Generaldirektoratet Medhold, men Udvalget foreslog nu, at Byraadet i et nyt Andragende søgte om at faa Udgiften afholdt i Overensstemmelse med Overenskomsten af 1892, hvorved Banen vilde komme til at betale Materiel etc. og Havnens Udgift derved lettes.

Det vedtoges at tilskrive Ministeriet som af Havneudvalget foreslaaet.

